

Pojďte se s námi zpět ponořit do vzpomínek našeho exkurze do Střediska environmentální výchovy na Horské Kvildě.

Je pondělní ráno 24.11., 8:00 a autobus s žáky sekundy GTS spolu s pedagogy M. Çakmak a T. Bohdalem vyráží směr Horská Kvilda.

Téměř o pouhou hodinu a půl jsme na místě. Zasněžené království Kvildy nás uvítalo v nádherném počasí.

Po rozdělení se na pokoje v ubytovně, jsme vyrazili na výborný oběd do hotelu Rankl, který byl pouze přes silnici daleko. Musíme potvrdit, že tu vaří výborně.

Po náročném povlíkání postelí a vybalování (zvláště u pár jedinců to bylo velice zajímavé a nasmáli jsme se), se spolu s lektorem Tomášem vydáváme na první procházku do sněhu.

Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých věcí, a užili si hezký výlet, který trval téměř tři hodiny. Ne, že by nám to vadilo.

Věděli jste, že Národní park Šumava je na území ČR největší? Nebo že NP Podyjí je naopak nejmenším národním parkem u nás? NP Krkonoše naopak nejstarším a České Švýcarsko nejmladším?

Národní parky se od hospodářských lesů liší tím, že spadlé stromy se neodklízejí a nechávají tam, nevysazují se další. Je to čistě přírodní porost. Hospodářské lesy se kácí a stromy se znova a znova vysazují, jsou všechny stejně staré. V NP je každý strom jinak starý. Díky tomu, se v NP nachází větší rozmanitost druhů jak zvířat, tak i rostlin a hmyzu.

Po návratu se někteří nás ještě „vyblbli“ na sněhu a po nějaké prodlevě jsme šli na opět výtečnou večeři.

Večer, si pro nás učitelé připravili výtvarný program, ale někteří z nás zcela propadli hlavolamům, jako je „magická koule“ nebo Rubikovy kostky všeho druhu. Vyráběly se různé typy věcí z platíček na vajíčka s pomocí tavné pistole a mohli jsme si ozdobit rukojeť lžíce „sklem v prášku“

Postup byl jednoduchý: na rukojeť lžíce jste si nasypali prášek, za pomoci pana Bohdala roztavili, a buď jste si takto vyrobili podklad, nebo rovnou do prášku něco napsali, nejčastější byly jména příbuzných.

25.11.

Ráno jsme začali rozvíčkou, kde holky překvapily, že se přidaly ke klukům. Musím uznat, že to bylo zábavné a rozhodně hezký začátek dne.

Na snídani jsme se opět vydali do hotelu Rankl a nedlouho poté nás svolali na přednášku o výrobě skla na Šumavě i výrobu skleněných korálků od paní Wudy. Kdo chtěl, mohl si vyrobit svůj vlastní. A že se povedly. Každý byl jedinečný a moc hezký.

Po obědě jsme si „vzvedli“ své korálky a připravili se na odpolední program venku o bobrech s lektorkou Marií.

Věděli jste, že k důležitým informacím o bobrech vám stačí si zapamatovat jediné číslo, a to 3? Bobr evropský se totiž dospělcem stává ve 3 letech, porodí 3 mláďata, a váží cca 30 kilogramů?

Zahráli jsme si taky pár her spojených se zvířaty.

(Cestou si dvě žákyně „adoptovali“ dítě v podobě sněhuláka asi o pěti kilogramech vysokého cca 30 cm a dokonce dostal i jméno po nedaleké hoře Antýgl. Úspěšně ho donesly až k ubytovně.)

Po návratu následovalo dvacet minut zákeřné, ale legrační koulovačky několika kluků proti dvěma dívkám.

Po večeři se hrály týmové hry po pokojích. Byly 3 disciplíny: „šifrovačka“, příběh a běh. Aby týmy mohly vyhrát v první disciplíně, museli si daný text nejen správně zapamatovat, ale ho i dobře napsat.

Příběh byl asi nejvíce základní disciplína, protože týmy měly za úkol sepsat příběh pouze ze slov na „P“. Musím uznat, byly velice rozmanité.

Běh spočíval v deseti různých úkolech, které byly rozmístěny po budově ubytovny. Běhalo se štafetově.

Vyhrál dívčí tým Fn4, přičemž se při finálním rozhodnutí přihlíželo na čas dokončení.

26.11.

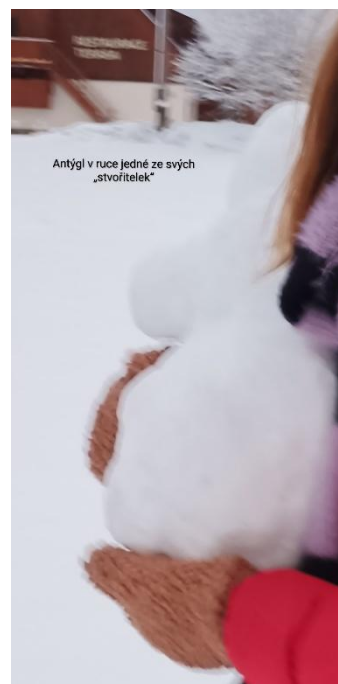
Jak jinak jsme začali náš den, než rozcvíčkou.

Snídaně rozmanitá ostatně jako předchozí den, ale už u některých méně radostná, protože byl den odjezdu.

Po snídani se začalo balit. Po zabalení, snesení zavazadel do přízemí jsme se připravili na poslední vycházku ven.

Tentokrát jsme si povídali s lektorem Tomášem o vlčích.

Dozvěděli jsme se, že aktuální nejstarší smečka na Šumavě, je 1. po 150 letech. Jejimi zakladateli je samec ze Severní Itálie a samice z Německo-Polských hranic a

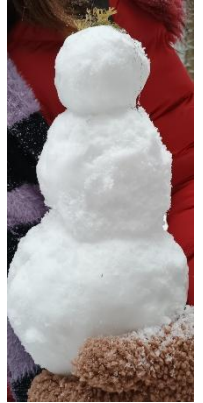
jsou u nás od roku 2016. Jsou ale už velmi staří a můžeme jenom hádat jak dlouho ještě zůstanou. Vlk obecný, který žije u nás, se v přírodě dožívá 9ti let.

Vlci se k nám vrátili po téměř 100 letech, začali zabírat místa, která jsme vyhlásili jako CHKO a NP.

Zajímavé je, že se dorozumívají řečí těla, na které staví základy své komunikace. Nemáme důvod se jich bát, protože radši utečou než se s vámi pustí do potyčky. Za zmínku stojí, že vytím vyjadřují své emoce a nebo výstrahu.

(„Výrobkyně“ sněhuláka Antýgla, mu vyrobily sestru, kterou pojmenovali Kvilda, ale však ji nedonesly až k ubytovně, protože sníh už nedržel tak dobře jako den předtím. Byla o pár centimetrů menší než Antýgl a měla dokonce i korunku z puklérky islandské.)

Po návratu, výborném obědu, konečném uklízení a rozloučení s lektory i se sněhem, vyrážíme domů s krásnými vzpomínkami a výrobky.

Doubravka Kadubcová, 2.A